

ประกาศกรมควบคุมโรค

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา

พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา เพื่อให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้ตรวจสอบอาการมีนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็นและสมควร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ อธิบดีกรมควบคุมโรค ออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒ บุคคลที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีอาการมีนเมา

(๑) บุคคลที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในปริมาณที่ส่งผลให้เกิดการบพร่องที่เห็นได้ชัดเจนในการควบคุมการทรงตัวและการเคลื่อนไหวของร่างกาย (เช่น เดินเซ หรือยืนลำบาก เป็นต้น) หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมหรือวาจา จนอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น หรือเป็นการรบกวนความสงบเรียบร้อย

(๒) บุคคลที่มีกลิ่นแอลกอฮอล์ออกจากร่างกาย และมีอาการร่วมอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๒.๑ อาการทางกายภาพที่สังเกตได้ชัดเจน ได้แก่

(ก) ตาแดงกำ หรือมีอาการตากระตุก

(ข) การควบคุมการเคลื่อนไหวบพร่องอย่างชัดเจน เช่น เดินเซ เดินไม่ตรงทาง ยืนลำบาก ล้มเซ หรือมือสั่นอย่างเห็นได้ชัด เป็นต้น

๒.๒ อาการทางวาจาและพฤติกรรม

(ก) พูดไม่ชัดเจน พูดอ้อแอ้ พูดรวบคำ หรือพูดซ้ำซากวนไปมา

(ข) มีภาวะอารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดง่าย แสดงอารมณ์ก้าวร้าว หรือใช้ความรุนแรง

(ค) ลวนลามผู้อื่น หรือแสดงพฤติกรรมส่อไปในทางเพศ

(ง) กล่าววาจาในลักษณะข่มขู่หรือยุยงให้เกิดความไม่สงบ

(จ) สติสัมปชัญญะถดถอย เช่น สับสน ง่วงซึม เป็นต้น

ข้อ ๓ วิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา สามารถดำเนินการตามวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การตะแคงมือตัวเอง ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมาหลับตา ยื่นแขนไปข้างหน้า แล้วชี้นิ้วออกไป จากนั้นให้งอข้อศอกและนำนิ้วมาแตะที่ปลายจมูกโดยไม่ลืมตา หากบุคคลนั้น

ไม่สามารถนำนิ้วแตะที่ปลายจมูกได้โดยพลาดเข้าเกินกว่าหนึ่งเซนติเมตร หรือมีอาการมือสั่นอย่างเห็นได้ชัดขณะพยายามแตะจมูก ให้ถือว่ามีอาการมีนเมา

(๒) การเดินต่อเท้า ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมาเดินสลับเท้าโดยให้ส้นเท้าชิดปลายเท้าเป็นเส้นตรงไปข้างหน้าสลิปก้าว แล้วหันตัวด้วยเท้าหนึ่งข้าง จากนั้นเดินสลับเท้าแบบส้นเท้าชิดปลายอีกสลิปก้าว หากมีการแสดงความผิดปกติดังต่อไปนี้รวมกันสองครั้งขึ้นไปในระหว่างดำเนินการ ให้ถือว่ามีอาการมีนเมา

- ๒.๑ ไม่สามารถเดินต่อเท้าโดยให้ส้นเท้าชิดปลายเท้าได้อย่างต่อเนื่อง
- ๒.๒ ก้าวออกนอกเส้น หรือเดินเซชัดเจน
- ๒.๓ ใช้แขนช่วยพยุงตัวเพื่อทรงตัว (กางแขนออก)
- ๒.๔ หยุดเดินก่อนครบสลิปก้าว
- ๒.๕ ไม่สามารถหันตัวได้อย่างถูกวิธี

(๓) การยืนขาเดียวและนับเลข ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมายืนตัวตรง ยกขาข้างหนึ่งขึ้นจากพื้นประมาณสลิปเท้าเซนติเมตร และเริ่มนับเลขตั้งแต่หนึ่งพันเป็นต้นไป (๑๐๐๑, ๑๐๐๒, ...) จนกว่าจะครบสามสลิปวินาที หากมีการแสดงความผิดปกติดังต่อไปนี้รวมกันสองครั้งขึ้นไปในระหว่างดำเนินการ ให้ถือว่ามีอาการมีนเมา

- ๓.๑ วางเท้าลงกับพื้นก่อนครบสามสลิปวินาที
- ๓.๒ ใช้แขนช่วยพยุงตัวเพื่อทรงตัว (กางแขนออก)
- ๓.๓ ตัวเซหรือโยกตัวอย่างชัดเจนขณะยืน
- ๓.๔ เขย่งเท้าด้วยข้างที่อยู่กับพื้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

มณฑิธร คณาสวัสดิ์

อธิบดีกรมควบคุมโรค